

3. po Trojici – 28.6.2020

Čo je hlavné?

„*Hospodine, nech príde moja prosba pred Teba. Urob ma chápaným podľa svojho slova*“ (Ž 119).

Filipským 1:9-11 „*A za to sa modlím, aby sa vaša láska vždy viac a viac rozhojňovala v pravom poznaní a v každej skúsenosti, aby ste tak boli schopní rozoznávať, čo je hlavné a boli ste čistí a bez úhony na deň Kristov, naplnení ovocím spravodlivosti skrze Ježiša Krista na slávu a chválu Božiu*“.

Každý z nás považuje za hlavné, za najdôležitejšie v živote, niečo iné – niekto zdravie, iný rodinu, ďalší peniaze či prácu, možno priateľov alebo seba samého atď. To, čo je pre nás naj určuje našu pozemskú existenciu, určuje do čoho investujeme silu, peniaze, čas. A v podstate určuje aj to, kam spejeme, kam smerujeme a tiež to, akú náplň majú naše modlitby. Za čo sa teda modlíme? Za čo sa modlíš ty, milý brat, milá sestra?

Apoštol Pavol sa za svojich milovaných kresťanov v meste Filipis modlí s radosťou. Prosí svojho nebeského Otca o to, aby ich **láska, ktorú doteraz dosvedčovali praktickou, finančnou a modlitebnou podporou, bola ešte hojnejšia a aby sa zväčšovala**. Možno si poviete: láska buď je alebo nie je. Ako by sa mohla zväčšovať? Môže sa. Láska sa môže stávať lepšou, silnejšou, akčnejšou. Láska sa môže budovať, dosvedčovať, môže byť stále väčším prínosom a požehnaním. Lebo v láske treba rásť.

Pravda je však taká, že my skôr v láske upadáme, strácame ju. V jeden deň tvrdíme, že milujeme a o pár dní, už nenávidíme. Raz sme plní lásky a o chvíľu plní hnevu, nevraživosti, prázdnoty. ***O láske dnes veľa hovoríme, ale málo o ňu bojujeme, málo si ju vážime, nerastíme v nej. Láska sa však stáva dokonalou práve preto, lebo v nej postupujeme, sme v milovaní lepší, teda ak sa pre tú lásku rozhodujeme. Ak nám ešte objekt našej lásky stojí za to, aby sme milovali viac a lepšie.*** Rastíme my v láske? K Bohu, k blíznym, k sebe? Sme zo dna na deň láskavejší voči svojmu okoliu aj voči sebe samým? Sme vo svojej láske k Pánovi Ježišovi vrúcnejší? **Láska potrebuje byť sytená, potrebujeme sa pre ňu rozhodovať každý deň, potrebujeme o ňu zápasiť a hľadať možnosti, ako by sme ju mohli viac a lepšie prejavovať.** To je úloha človeka, lebo sme k láske boli povolani.

Apoštol Pavol prosí o lásku Filipským, nie z pohľadu dobročinnosti. Oni sú dostatočne milosrdní a v tomto ohľade stále rastú. Preto hovorí, že ich láska sa má rozmáhať, čo sa týka pravého **poznania a každej skúsenosti – alebo inak povedané: ich láska sa má rozmáhať, čo sa týka rozvážnosti a oceňovania správnych hodnôt**. Nezáleží len na tom, či chce človek pomáhať, ale aj na tom, akým spôsobom sa snaží pomôcť. Pretože aj láska musí byť korigovaná a to samozrejme aj rozumom a tiež svedomím. Rozum a svedomie však musia byť poddané Pánu Bohu, Jeho vôli, zákonu, Jeho láske. Iba vtedy môže človek pomáhať tak, že pomôže a nie tak, že svojou pomocou poškodí alebo ublíži. Ak sa človek nechá naplniť Božou láskou, ak ju podrobí rozumu a svedomiu, potom zistí a aplikuje vo svojom živote to, čo je dôležité.

Láska je však niekedy slepá, hluchá a hlúpa. Možno ste to aj vy vo svojom živote skúsili alebo ste to videli na živote iných. Rozprávam sa s mnohými mladými ženami, ktoré mi často hovoria, že keď sa zaľúbili, hlúpo a naivne dôverovali, milovali až tak veľmi, že si nevšimli chyby, dokázali v sebe budovať lásku bez rozumu a nepočúvali svedomie, ktoré ich vystríhalo pred problémami, mysleli si, že to, čo boli ony schopné urobiť z lásky, že to isté z lásky aj dostanú. Po čase však prišli na to, že to bola hlúposť, že láska vychádza zo srdca, ale nemôže byť bez logického premýšľania, bez rozvážnosti, bez skúmania zámerov, hodnôt, plánov. ***Až osobná skúsenosť nás často presvedčí o tom, že láska nie je iba krásny cit, že láska nemôže nosiť ružové okuliare. Ale že sa má pozrieť realite do očí, že musí skúmať hodnoty a ciele a napriek tomu alebo práve preto má rásť. Pretože iba vtedy môže pomáhať a byť užitočná.*** **Preto by sme mali lásku podrobovať Božiemu slovu, Božej vôli, rozumnosti a múdrosti, ktorú sme dostali od Pána Boha, aby sa tak láska nestala hriechom a bremenom, ale aby bola požehnaním a radosťou.**

Cieľom takejto lásky, ktorá je sprevádzaná rozvahou a pravými hodnotami je, aby veriaci ľudia stáli pred Pánom Ježišom, pri Jeho druhom príchode, ako čistí a bezúhonní, ako spravodliví a plní viery v Toho, ktorý za nich zomrel. **Človek nebol stvorený iba preto, aby žil na tomto svete plnom hriechu, aby sa trápil a prežíval problémy. Pán Boh pre nás pripravil nový svet, kam sa dostaneme iba vierou v Pána Ježiša Krista.** Táto viera sa má prejavovať láskou, ktorá sa stáva očividnou práve v osobných skúsenostiach, v jednotlivých chvíľach života, v radosť aj ťažkosti. Keďže však ľudský život je príliš zložitý a tento svet je plný hriechu, nám nič iné nezostáva, len sa učiť, rásť a stávať sa vernejšími voči Pánu Bohu. Nie vždy to ide, ale my sa nemáme vzdávať. Našou úlohou je bojovať dobrý boj až do konca, keď príde Pán Ježiš, aby nás vzal tam, kde je teraz On.

Tu na zemi sme len v prípravke na život vo večnosti. ***A tak sa musíme naučiť rozlišovať medzi Božím a ľudským, medzi správnym a nesprávnym, medzi dobrým a zlým, medzi láskou a naivitou, medzi vierou a neverou. Učíme sa byť ľuďmi v zmysle Božieho stvorenia.*** To samozrejme v sebe obnáša aj pády a nezdary, ale aj výhry a radosť. No

každým nádychom si môžeme uvedomiť, že je tu niekto, kto nás miluje takých, akí sme. Zároveň si však máme pripomenúť, že to nás nemá viesť k pasivite „veď aj tak som milovaný“, ale práve naopak ku aktivite „pretože som milovaný“. Láska je to jediné, čo nás dokáže zmeniť k lepšiemu, dokáže z nášho najhlbšieho vnútra vydolovať poklady, dokáže nás viesť ku správnym cieľom a motivovať ku skutkom, ktoré pozitívne ovplyvnia naše okolie aj nás samých. Tu sa učíme láske, aby sme ju napokon v dokonalosti prijali tam, kde jej už nič nebude prekážať a nič ju nebude obmedzovať.

Preto nám prajem, aby sme **rástli v láske**, ktorá sa prejavuje činmi, ale aby naša láska bola **regulovaná aj rozumom a pravými hodnotami**, ktorým nás učí Pán Boh vo svojom slove. Prajem nám, aby sme dávali dôraz na to najdôležitejšie a to je večný život, ktorý plynie z lásky Pána Ježiša, z Jeho obete na kríži a prázdneho hrobu. Aby sme **raz pred Ním stáli čistí, bezúhonní a spravodliví** ako Božie milované deti. Amen.